

Có một ngày bạn sẽ hiểu, lương
thiện khó hơn thông minh nhiều.
Thông minh là một loại tài năng
thiên phú, còn lương thiện lại là
một sự lựa chọn.

TA KHÔNG ĐƯỢC CHỌN
NƠI MINH SINH RA
NHƯNG TA ĐƯỢC CHỌN
CUNG CÁCH
MINH SẼ SỐNG

LUẬN VỀ CHỮ TÀI VÀ CHỮ HẠNH

Chữ **TÀI** chữ **HẠNH** trên đời
TÀI là ân huệ của Trời ban cho
Còn chữ **HẠNH** phải do tự luyện
Hạnh do tâm hướng thiện mà nên
Hạnh là nhẫn, hạnh là hiền
Hạnh là đức tính của riêng loài người
Hạnh là nét, là lời thanh nhã
Với người quen kẻ lạ xung quanh
Hạnh là ngay thẳng công bình
Không gây hiềm khích, không sinh oán thù
Hạnh, sang cả cũng như nghèo khó
Chẳng mai kia, một nọ thay lòng
Bụi đời không vẫn gương trong
Chẳng vì danh lợi bể cong khuôn vàng
Hạnh là chẳng vênh vang, hiếu thắg
Mà mang ơn sâu nặng của đời
Để mai, khi bỏ cuộc chơi

Còn lời tưởng nhớ, còn người xót thương
Hạnh là chẳng theo đường bất chính
Phản quê hương, lừa phỉnh đồng bào
Hạnh không phách lối, tự cao
Không dùng ngòi bút làm dao chém người
Mà lương thiện xây đời, giúp nước
Gìn non sông, đảm lược cứu nhà
Hạnh, không gian dối, điêu ngoa
Và không hiểm ác, dâm tà, tham ô
Như bác cháu nhà hồ, nhà đảng
Là giả danh tị nạn khuấy hôi
Hỏa mù chống cộng cò mồi
Lập bè, kết đảng hại người hiền lương
Tài thêm hạnh kẻ thương người quý
Hạnh thiếu tài cũng thể người yêu
Có tài vô hạnh là điều
Không ai quý trọng thương yêu được nào !

Hãy vì tài luyện cao thêm hạnh
Cho chữ tài lấp lánh trên châu
Hữu tài, vô hạnh ai cầu !

Ngô Minh Hằng
2005

www.vietnamvanhien.net